

over hele Landet, end naar de ere samlede paa et lille Rum, hvor de kunne forylempe de gode og honnette Karle, som findes i Hæren. Det maa vel erindres, at Gubskelov er Landet ikke overfyldt af saadanne Vagabonder, saa Afgangen af Bytningsmænd af den Grund vil blive saa ringe, at man paa ingen Maade kan sige, at det gjøres for at slaffe Underofficererne Bytningspenge. Den ærede Rigsdagsmand omtalte tillige, at vi havde mange maadelige Subjecter i Hæren — han talte om fordrufne Underofficerer, ja, jeg veed ikke, om han ogsaa nævnte Officerer? — (Tscherning: jeg nævnte dem ikke); ja, det er saamen meget muligt, vi har dem; men jeg kan ikke see, at fordi vi have Meget, som ikke duer, men som Ministeriet har tilladt at blive — og deri har Ministeriet jo i saa Fald Uret — jeg kan ikke indsee — siger jeg — hvorfor vi derfor skulle aabne Døren for at faae endnu flere fordrufne Subjecter og Vagabonder ind i Hæren, end vi maaskee have i Forveien. Det er der ingen tænkelig eller fornuftig Grund til, og det ærede Medlem skal indrømme mig, naar han sætter sig paa Befolkningens Standpunkt, at det er et Gode for de af Landets Sønner, som komme ind i Hæren, at man sætter denne funde og simple Betingelse i Loven, at den Vedkommende skal bevise, at han er en honnet Karl. Det er muligt, at en eller anden Uheldig alligevel kan slippe ind, fordi Loddet træffer ham, men jeg troer dog ikke, at man ligefrem skal aabne Døren for dem.

Kjær: Jeg maa tilstaae, at det gjør mig vndt at see dette Spørgsmaal om Stilling og Bytning behandlet paa en saadan Maade, som skeet er af den ærede Rigsdagsmand for Dønsø Amt's 3die Valgkreds (Fallefen), som jeg ellers tillægger stor Indsigt i Militairvæsenet, hvilket han efter min Mening har godtgjort ved Behandlingen af denne Lov. Det Spørgsmaalet dreier sig om, er den vide Mark, der vil aabnes for disse fordrufne eller daarlige Subjecter, som de kaldes, og at man frygter for, at de skulle storme ind i Hæren. Da ogsaa jeg har en lille Smule Kjendskab til det Militaire, som ogsaa til, hvad der rører sig i det daglige Liv blandt Befolkningen, og til hvad der for

en stor Deel drager disse Bytningsmænd til Hæren, maa jeg udtale, at jeg har gjort Erfaring i den modsatte Retning. Jeg vil ikke nægte, at der vel i enkelte Tilfælde kan møde Personer, som, efter deres tidligere Liv at dømmes, kunne synes ikke at være saa moralske, som man maatte ønske det; men, som den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Tscherning) ganske rigtigt siger, Mange kunne ogsaa blive bedre ved at komme under den militaire Tvang, saa at de maaskee kunne vende tilbage som stikkelige Folk. Den Erfaring, jeg har gjort, har viist mig, at en deel af Befolkningen, navnlig unge Mennecker, som voxe op under fattige Raar, og som fra deres tidlige Barndom have — som det heder — maattet tjene deres Brød i deres Ansigts Sved, kan, saaledes som Forholdene nu ere, tjene en 2, 3, 400 Rd. ved at lade sig stille. Dette ansee de for en saare let Maade at komme til Penge paa, men de gaae rigtig nok ud fra den udrykkelige Forudsætning, at dette er den første Begyndelse til senere at kunne slaae ind paa en bedre Bane i deres fremtidige Liv, idet de haabe ved Hjælp af disse Penge at blive selvstændige Mænd. Dette har Erfaringen lært mig, og jeg er overbevist om, at den største Deel af dem, der søge til Sessjonerne og Stillingscontoirerne, for at træde ind i Hæren, gjøre det alene af den Grund, at de derved see et Middel til hurtigt at komme i Besiddelse af en lille Capital, som de senere kunne gjøre frugtbringende i Livet. Dette har idetmindste været Tilfældet med det store Fleertal af den Befolkning fra Landet, som paa denne Maade har søgt den militaire Tjeneste, og jeg kan derfor ikke begribe, hvorfor de Herrer frygte, at Bytningen paa den omtalte Maade skulde drive saamange umoraliske Personer ind i Hæren. Jeg troer ikke, at dette vil skee, og dersom de Herrer ville undersøge Forholdene nøie, vilde de sikkert komme til den samme Mening, hvorfor jeg skal tilraade at gaae ind paa det af den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Tscherning) stillede Forslag. Jeg skal ikke forbyde mig videre i denne Sag, da det ikke er mig muligt at klare dette efter min Mening særdeles vigtige Punkt paa en saa tydelig og